

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3742

гр. София, 22.05.2020 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47
състав**, в закрито заседание на 22.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

като разгледа дело номер **13152** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 ГПК.

Образувано е по молбата от 04.03.2020г. на ищеца [фирма] за изменение на решение №804 от 11.02.2020г. в частта му за разноските.

С оглед изхода от спора и отхвърляне на исковата претенция ищецът е осъден за разноски в размер на 9033лв.

Становището на ответника – е да не се уважава молбата.

СЪДЪТ намира молбата за неоснователна.

Видно решението – разноските включват 600лв. разноски за вещи лица и 8433лв. поискано юрисконсултско възнаграждение.

Съображенията на жалбоподателя са, че производството е по реда на ЗОДОВ, където има специална норма. Твърди се, че чл.10, ал.4 от ДЗОДОВ разписва разноски за 1 адвокат, но е норма която е влязла в сила след предявяване на исковата молба.

СЪДЪТ не споделя съображенията на жалбоподателя.

Разпоредбата на чл.10, ал.2 от ЗОДОВ сочи, че при отхвърляне на иска – ищецът следва да заплати разноските на ответника. ал.4 на чл.10 обн. с ДВ бр.-94/2019г. доуточнява, че се присъжда възнаграждение за един адвокат. Същата не изключва изобщо приложението на ал.2, а го пояснява вкл. и във връзка с ал.3 на чл.10, която е обн.ДВ бр.43/2008г. и касае ответникът да плати разноските на 1 адвокат при уважаване на иска.

Следователно не може да се сподели тезата на молителя, че не се присъждат разноски за процесуално представителство изобщо на ответника при отхвърлен иск на основание посочената специална норма. Да не се присъди юрисконсултско възнаграждение, а респективно да се присъди адвокатско съответно при отхвърлен и уважен иск- би било и нарушение на принципа за равно третиране на страните в процеса.

Не се оспорва наличието на посочената съдебна практика на ВАС в смисъл, че в

производството по ЗОДОВ чл.10, ал.2 от ЗОДОВ е специална норма и не се дължи юрк.възнаграждение при отхвърляне на иска /така определение №12737 от 24.10.2017г. на ВАС по адм.дело №9658/2017г./.

Следва обаче да се има предвид, че тази практика не е тълкувателна и има и обратното становище – напр. Решение № 973 от 24.01.2017 г. на ВАС по адм. д. № 1437/2016 г., Ш о. визиращо, че „, Касационната инстанция не споделя разбирането на първоинстанционния съд, че на ответника Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" не се дължи юрисконсулско възнаграждение при частично отхвърляне на исковите претенции. Нормата на чл. 10, ал. 2 ЗОДОВ не се отклонява от уредбата на разноските, предвидена в чл. 143 АПК, поради което и ответната страна има право на разноски, включително при частично отхвърляне на иска“.

В този смисъл е и Решение № 8043 от 30.06.2016 г. на ВАС по адм. д. № 4564/2015 г., Ш о., -дължи се юрк. възнаграждение, ако е поискано.

Следователно – решението в посочената му част, имащо характер на определение, е правилно и молбата следва да се остави без уважение като неоснователна.

С ОГЛЕД ИЗЛОЖЕНОТО СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата от 04.03.2020г. на ищеца [фирма] за изменение на решение №804 от 11.02.2020г. в частта му за разноските.

Определението може да се обжалва с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му пред ВАС чрез АССГ. Преписи на страните.

Съдия: